

- «El jutge, brandant el cap, absent, s'unta la mantega al pa, desficiós i afamegat. (M. Aritzeta, *Perfils de Nora*, p. 182) > *El jutge, brandant el cap, absent, s'unta amb mantega el pa, desficiós i afamegat.*
 - «El vocabulari és prou extens (més de 700 entrades) i inclou verbs, eines, animals, vegetals, espais...» (*Llengua Nacional*, I trim. 2006, p. 46; notem la manca d'homogeneïtat en l'enumeració) > ... i inclou **accions** (o, millor, **termes referents a accions**), *eines, animals, vegetals, espais...*
 - «Des de la conselleria de Relacions Institucionals es considera que tant les crítiques com els elogis a l'avantprojecte del Memorial Democràtic són benvinguts dins el període de consultes en què està la iniciativa i dins un procés que vol ser obert al diàleg amb la societat civil: "El conseller Saura vol comptar amb **tothom, tant del món acadèmic com del social**", afirmen fonts del departament» (*Avui*, 27-12-2004; de passada hi farem un retoc de puntuació) > *Des de la conselleria ... amb la societat civil. "El conseller Saura vol comptar amb tothom, tant amb persones del món acadèmic com del món social" afirmen fonts del departament.*
 - «Aquesta autonomia dels mitjans, arrelada en els seus interessos comercials, també s'adequa a la ideologia de la professió, i a la legitimitat i la dignitat dels periodistes. Informen sobre alguna cosa, **no hi prenen part**. La informació és primordial, les anàlisis de les notícies han d'es-
- tar documentades, l'opinió ha d'estar regulada i el distanciament és la regla» (M. Castells, *L'era de la informació*, vol. II, p. 419; aquí pròpiament es tracta d'una incoherència [o dificultat de lectura] per redacció incompleta) > ... *Informen sobre alguna cosa, però no hi prenen part* (o bé *Informen sobre alguna cosa, no és que hi prenguin part*). *La informació és primordial ...*
 - «D'altres, pensant més assenyadament, es dolien profundament de no haver fet una cosa semblant, ells que, **més rics com eren**, haurien pogut revestir el pobre, sense necessitat de quedar-se mig nus» (C. Pifarré, *Literatura cristiana antiga*, p. 524) > ... *ells que, essent més rics, haurien pogut revestir el pobre ...*
 - «El Javier és un bon amic, a qui vaig conèixer fa uns deu anys. **És argentí: allà** va néixer, créixer, es va formar com a psicòleg i mediador, i avui aquesta és la seva professió a Catalunya» (*El Punt / Avui*, 22-3-2012, p. 20; l'adv. *allà* ha de tenir com a antecedent, en aquest cas, un topònim, no un gentilici) > *El Javier és un bon amic, a qui vaig conèixer fa uns deu anys. És de l'Argentina: allà va néixer ...*
 - «El llibre de Sobrer té moltes virtuts. És clar i precís, i **es fa de bon llegir**, tot i que, al capdavant, és un treball més aviat acadèmic» (*El Punt / Avui*, 22-3-2012, supl. Cultura, p. 7; probable confusió entre *es fa llegir* i *fa de bon llegir*) > ... *És clar i precís, i fa de bon llegir* (o bé *es fa llegir*), tot i que ... ♦

Telegrafisme

JOSEP RUAIX I VINYET

Entenem per «telegrafisme» una tendència exagerada a abreujar, cosa que és comprensible en els telegrams, com també en apunts, notes, etc., però no en altres escrits. Aquest defecte fa perdre la integritat d'un text i, per tant, atempta contra la bellesa. Això s'observa especialment en tres casos:

- 1) Quan s'abusa de les xifres en lloc de les lletres a l'hora d'escriure quantitats. A notar que, en l'estil periodístic i per estalviar espai, és justificat d'emprar xifres en els titulars (menys a començament de frase), però no en el text normal.
- 2) Quan s'abusa de les abreviatures en casos no justificats. Encara que és difícil de donar regles concretes sobre una cosa que es basa en el bon gust i el costum, farem un parell o tres de remarques:
- a) No és convenient d'abreujar els tractaments davant noms de pila i noms

genèrics. Exemples: *Ha vingut el senyor Joan i m'ha dit que...* (no «Ha vingut el Sr. Joan...»). *Hem enviat un paquet al senyor bisbe* (no «Hem enviat un paquet al Sr. bisbe»). *La mort de M.P.F., doctor en Farmàcia...* (no «La mort de M.P.F., Dr. en farmàcia...»).

- b) Les abreviatures han d'ocupar llocs diguem-ne secundaris, no pas llocs destacats, en la frase. Exs.: *Val 5.000 ptes. / Costa moltes pessetes* (no «Costa moltes ptes.»). *Un, dos, tres, etc. / ... i un llarg etcètera* (no «... i un llarg etc.»). *El mot gos, pl. gossos / El plural de gos fa gossos* (no «El pl. de gos fa gossos»).
- c) En un text normal hem de tendir a usar-hi poques abreviatures; en notes o dintre de parèntesis pot haver-n'hi més. Exs.: *La literatura del segle XV / La literatura (s. XV). // Ho veurem en el capítol vinent / Com hem vist abans (cap. I)...*

3) Quan se suprimeixen mots que són necessaris o convenients per a la integritat de la frase. Exs.:

- «Com han coincidit tots els analistes, la clau de la crisi republicana és precisament...» Hi falta a dir, perquè *coincidir* és un verb intransitiu: *Com han coincidit a dir tots els analistes...*
- «Ja és molt que la comunitat ajudi a plantejar aquests problemes i a interpretar-los, posant a cada cosa nom, afecte i camí.» A una cosa no s'hi pot posar camí. Possible solució: *posant a cada cosa nom, afecte i indicant-hi un camí.*
- «Caldrà que la virtut, l'honestedat, la justícia, la transparència que tant té a veure amb la veritat, acompanyin com a contingut real la forma de la democràcia.» Caldria explicar-ho més bé: *Caldrà que la virtut, l'honestedat, la justícia, com també la transparència, que tant té a veure amb la veritat, acompanyin com a contingut real la forma de la democràcia.* ♦

Extret de *Observacions.../2*, pp. 133-134